

møder vedrørende køretider og hvileperioder, som måles af en fartskriver installeret i køretøjet, og som kan kontrolleres ved vejsiden samt på virksomhedens område af de myndigheder, der er ansvarlige for håndhævelsen heraf.

(¹) EFT C 51 af 26.2.2002.

(2003/C 242 E/121)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0323/03
af Salvador Jové Peres (GUE/NGL) til Kommissionen

(4. februar 2003)

Om: Miljøindvirkninger som følge af vandingsprojektet i Segarra – Garrigues

Hvilke kriterier er blevet fulgt ved fastlæggelsen af de områder, der er udelukket fra vandingsprojektet i Segarra – Garrigues? Er det udelukkede område det eneste levested for den pågældende steppefauna? Kunne der ikke fastlægges et mindre koncentreret og bedre fordelt udelukkelsesområde?

Er Kommissionen sikker på, at man ved fastlæggelsen af disse områder udelukkende har fulgt videnskabelige og særlig økologiske kriterier? Er Kommissionen sikker på, at fastlæggelsen af disse områder ikke er sket på grundlag af politiske kriterier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(3. marts 2003)

Det er udelukkende op til de spanske myndigheder at fastlægge, hvilke områder der er udelukket fra vandingsprojektet i Segarra-Garrigues. Da dette projekt imidlertid kunne få virkninger for bevarelsen af flere fuglearter, der er omhandlet i bilag I til direktiv 79/409/EØF (¹), vil Kommissionen tilse, at bestemmelserne i dette direktiv og i direktiv 92/43/EØF (²) overholdes i det foreliggende tilfælde.

(¹) Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, EFT L 103 af 25.4.1979.

(²) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EFT L 206 af 22.7.1992.

(2003/C 242 E/122)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0342/03
af Laura González Álvarez (GUE/NGL) til Kommissionen

(5. februar 2003)

Om: Fremgangsmåden ved tildeling af offentlige udbud finansieret af ISPA

Er det korrekt, at i forbindelse med de offentlige udbud ved projekter, der samfinansieres af ISPA og EBRD, er fremgangsmåden for evaluering forud for den endelige tildeling blevet udarbejdet af sidstnævnte institution, selv om EBRD kun finansierer en meget lille del af projektet?

Hvordan kan Kommissionen foretage en relevant kontrol af disse tildelinger af projekter i kandidatlandene (især i Polen og Rumænien, hvor der har været tale om sådanne sager), når EBRD's fremgangsmåder anses for at være mindre restriktive og mindre gennemsigtige end de, som anvendes af ISPA i forbindelse med andre projekter, der finansieres af ISPA?

Hvorfor gør Kommissionen ikke brug af sine egne fremgangsmåder for udvælgelse og evaluering, som i øvrigt er underkastet kontrol fra andre af Fællesskabets institutioner, og hvorfor foretrækker den at følge andre institutioners fremgangsmåder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Michel Barnier

(4. marts 2003)

»ISPA-forordningen«⁽¹⁾ giver mulighed for at anvende de procedurer for offentligt udbud, der traditionelt anvendes i forbindelse med projekter, som EU yder støtte til.

Der anvendes ofte midler fra Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) til finansiering af store ISPA-projekter inden for miljø i de berørte lande, herunder Rumænien og Polen. EBRD's regler for offentligt udbud gælder kun for den del af et projekt, der finansieres med EBRD-lån. EBRD-reglerne gælder ikke for den ISPA-finansierede del af projektet.

EBRD's politik og regler for offentligt udbud følger internationale standarder og er baseret på principper, der ligger tæt op ad principperne i EU's regler, nemlig ikke-diskrimination, rimelighed og gennemsigtighed. De er i tråd med den aftale om offentlige indkøb, som den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) har vedtaget.

Af tekniske årsager er EBRD ikke i stand til at anvende de regler for offentligt udbud, som EU anvender for støtte udadtil, og som under alle omstændigheder er relativt uafprøvede i forbindelse med udbud for omfattende arbejder.

EBRD er en vigtig medfinansieringskilde, idet mange store projekter ikke ville have kunnet gennemføres uden den. Det drejer sig navnlig om store projekter på miljøområdet i mange central- og østeuropæiske lande. Det er forklaringen på, at ISPA-forordningen blev ændret, så der kunne skabes et retsgrundlag for anvendelse af EBRD's regler for offentligt udbud (eller de regler, som andre internationale finansieringskilder, der medfinansierer ISPA-foranstaltninger, anvender).

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2382/2001 af 4. december 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 1267/1999 om oprettelse af et strukturpolitisk førtiltrædelsesinstrument, EFT L 323 af 7.12.2001.

(2003/C 242 E/123)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0355/03

af Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) til Kommissionen

(12. februar 2003)

Om: Klager over græske transportvirksomheder

Ifølge klager fra det græske forbund af transportvirksomheder (Hellenic Federation of International Road Transports) udfolder nogle græske transportvirksomheder en række aktiviteter i et andet land efter eget valg for dér at opnå tilladelse til at drive deres virksomhed samt tilladelse til indregistrering af deres lastvogne.

Som led i disse aktiviteter lejer de bl.a. kontorer til oprettelse af hjemsted for deres virksomhed, får godkendt deres nødvendige regnskabsbøger og anden form for dokumentation samt dokumenteret, at de opfylder, hvad der ellers måtte gælde af krav i det land, hvor de har valgt at etablere sig, med det formål at få kørseltilladelse, nummerplader og fællesskabsgodkendelse med fem års gyldighed for deres lastvogne. Efter afslutningen af denne procedure forlader de landet, idet de annullerer alle de ovennævnte handlinger og vender tilbage til Grækenland, hvor de i virkeligheden har hjemsted. Med lastbiler, der ikke er indregistreret i Grækenland, udfører de på illegal vis såvel internationale som nationale transporter. De betaler tilsyneladende heller ikke indkomstskat, transportafgifter eller andre afgifter i noget land, og det er ikke muligt at kontrollere deres regnskabsbøger og øvrige dokumentation, fordi disse ikke føres på virksomhedens hjemsted. Det kan heller ikke kontrolleres, hvorvidt den tekniske kontrol gennemføres eller ej.

Råder Kommissionen over oplysninger, der bekræfter denne påstand? Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at undersøge forholdene og bekæmpe fænomenet, hvis det fastslås, at det reelt eksisterer?